

ЗАГИБЛИМ ЗА УКРАЇНУ-ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

МОЯ КРАЇНА

УКРАЇНА

**Пам`яті загиблих
на Майдані ще
зовсім молодих
людей...**

Аксенин Василь

1961 – 12 березня 2014

Народився у с. Летячому, Тернопільська область. Був мешканцем Чернівців, де працював різноробочим. Василь був важко поранений 20 лютого у Києві. Наприкінці лютого його відвезли до Польщі на лікування. Але, не зважаючи на це, 12 березня він помер. За попередньою інформацією – не витримало серце. У нього залишилася дружина та двоє синів.

Арутюнян Георгій

4 липня 1960 — 20 лютого 2014

Народився у м. Батумі, громадянин Грузії, етнічний вірменин. Останні роки мешкав у м. Рівне. Активіст обласної організації ВО «Свобода». Загинув від кулі снайпера на барикаді біля Монументу Незалежності у Києві. У 2012 році Георгій втратив дружину, залишив дві повнолітні доньки від першого шлюбу і трирічну донечку, яка стала круглою сиротою. Похований на

Новому кладовищі в Рівному.

Бадера Олександр

66 років, з Києва. Активний учасник Євромайдану. Помер від побиття, отриманого 22 січня 2014 року на Грушевського. Мав чотирьох дітей: дочки - 35 років, 31 рік і 27 років, син - 24 роки. Захоплювався історією та етнографією, був отаманом Галицько-Волинського козацтва. Мріяв створити музей Січових Стрільців. Допомагав пораненим та застудженим, готуючи відвари та настої з травм. Сильно застудився, коли на Водохреще його облили крижаною водою з водомету, до того ж отримав сильне отруєння газами. Крім того, у сутичках його сильно побили. З Майдану додому привезли в тяжкому стані. До лікарні не звернувся через небезпеку затримання. 28 січня помер.

Байдовський Сергій

21 серпня 1990 — 20 лютого 2014

Працівник магістральних нафтопроводів "Дружба". Навчався в університеті «Україна» в Луцьку. Загинув від вогнепального поранення в легеню 20 лютого 2014 року. Жив у Луцьку, любив своє місто, понад усе любив рідну Україну. Одна із останніх цитат на його сторінці "ВКонтакте" слова Левка Лук'яненка: "Нація, яка не готова посилати синів на смерть, не виживе..." Загинув від вогнепального поранення на Майдані у Києві 20 лютого. Похований у рідному місті.

Балюк Олександр

**19 березня 1974 – 20 лютого
2014**

Проживав в с. Пилиповичі,
Новоград-Волинського
району Житомирської обл.
Помер 20 лютого від
вогнепального поранення. Зі
слів очевидців, сам тяжко
поранений, він намагався
врятувати життя іншому
пораненому.

Бачинський Ігор

1984 – 25 лютого 2014

Круглий сирота, жив із бабусею та дідусем у Боярці. На Майдані Ігор отримав травми.

Лікувався, але згодом помер. У нього залишилась дружина та маленька донька.

Блюк (Тур) Іван

21 липня 1973 — 20 лютого 2014

Народився у м. Городок Львівської області. Підприємець, власник магазину. Учасник Помаранчевої революції. Приїздив на Майдан у найважчі моменти, був охоронцем барикад. Востаннє приїхав 19 лютого. Застрелений на вул. Інститутській. Залишив троє дітей: дві доньки і сина. Похований у рідному місті.

Бойків Володимир

12 лютого 1955 — 18 лютого 2014

Львів'янин, що з 2001 року мешкав у Києві. Працював будівельником та очолював будівельну фірму. 18 лютого Володимира було поранено на смерть кулею на Майдані Незалежності. У нього залишилася дружина та троє синів.

Бондарєв Сергій

24 листопада 1981 — 18 лютого 2014

Народився в Краматорську, але останні кілька років жив у Києві.

Працював програмістом у GlobalLogic. Після роботи Сергій завжди заходив на Майдан, допомагав протестувальникам, будував барикади. Вночі 18 лютого його застрелили під час першого штурму біля Будинку профспілок. У нього залишилась донька та вагітна дружина. Поховали

Сергія у с. Чабани, Київської області.

Бондарчук Сергій

9 вересня 1961 — 20 лютого 2014

Мешканець м. Старокостянтинів Хмельницької області.

Викладав фізику та астрономію у місцевій гімназії. Голова міської організації ВО

«Свобода». Загинув від пострілу в спину на вул.

Інститутській, коли виносив з-під обстрілу пораненого юнака з Шепетівки. Залишив дружину і дорослого сина.

Братушка Олексій

10 квітня 1975 — 20 лютого 2014

Мешканець м. Суми.

Навчався у Сумському державному університеті.

Працював перевізником.

Учасник «Помаранчевої революції». На Майдан приїздив від грудня 2013 р.

Востаннє виїхав 19 лютого.

Загинув на вул.

Інститутській в Києві від кулі снайпера, яка пробила і металевий щит, і

бронезилет. Залишив батьків, дружину, доньку і сина, якому було лише 8

днів. Похований у Сумах.

Брезденюк Валерій

17 червня 1963 — 19 лютого 2014

Мешканець м. Жмеринка Вінницької області. Підприємець, засновник першого в місті комп'ютерного клубу. Художник у техніці ебру (малюнки на воді). 2013 року увійшов до фіналу телешоу «Україна має талант», а в рідному місті став переможцем конкурсу «Жмеринка має таланти».

Член міського осередку партії «УДАР». Загинув вночі з 18 на 19 лютого під час наступу силовиків на Майдан — застрелений у спину. Похований у Жмеринці.

Бура Ольга

28 років, з села Ріпнів Буського району Львівської області. Померла 10 березня в Києві від травм, отриманих під час подій на Майдані. Лікувалася в медчастині Київської консерваторії. Вона поранила руку, коли подавала бруківку на будівництві барикад, розповів її чоловік Володимир. В рану потрапила інфекція. Через деякий час рука почала наривати, боліти. Хірург порадив почистити рану. Ользі ввели ліки, яких її організм не сприйняв, почалися сильні судоми. Була двічі одружена, дітей не мала. 24 листопада 2013 року разом з цивільним чоловіком Володимиром (перший чоловік з сусіднього села Кізлова помер) поїхала на Майдан. Тендітна дівчина була в загонах сотні Самооборони Майдану. Мати Ольги Надія Матвіїв працює санітаркою в Буській районній лікарні. Тато помер. Ольга мала двох сестер. З дитинства хворіла, мала третю групу інвалідності.

Вайда Богдан

**28 квітня 1965 — 20 лютого
2014**

Мешканець с. Летня
Дрогобицького району
Львівської області. Активний
учасник національного
відродження 1989—1991 років.
Вступив до самооборони
Майдану, перебуваючи в Києві
у грудні 2013 р. Вдруге приїхав
до Києва 20 лютого. Загинув від
кулі снайпера.

Варениця Роман

14 грудня 1978 — 20 лютого 2014

Народився у селі Старий Яр Львівської області. Отримав педагогічну освіту в Дрогобицькому університеті.

Працював вчителем математики, згодом їздив на заробітки в Росію. Мешкав у м. Новояворівську. Роман загинув на вулиці Інститутській від пострілу снайпера.

Васильцов Віталій

16 листопада 1977 — 19 лютого 2014

Народився у с. Гаврилівці Хмельницької області. Мешкав у с. Жорнівка у Київській області. Закінчив аграрний університет, стажувався за кордоном. Працював ландшафтним дизайнером. Планував створити дендропарк у Жорнівці. Віталій був застрелений в ніч на 19 лютого на перехресті вулиць Великої Житомирської і Володимирської в Києві. Залишив дружину і двох

донечок — семирічну та однорічну. Похований у Жорнівці

Вербицький Юрій

25 серпня 1963 — 21(22) січня 2014

Мешканець Львова. Інженер відділу сейсмічності Карпатського регіону Інституту геофізики ім. С. Суботіна НАН України, кандидат наук. Захоплювався альпінізмом. 21 січня з ушкодженням ока потрапив до офтальмологічного відділення Жовтневої лікарні у місті Києві. Звідти його разом з Ігорем Луценком викрали невідомі. Помер внаслідок катувань. 22 січня 2014 року тіло Юрія знайшли в околицях села Гнідин Бориспільського району Київської області зі слідами тортур. Експертиза виявила численні переломи, садна, забої. Офіційною причиною смерті визнано лікарями — переохолодження. Похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Веремій В'ячеслав

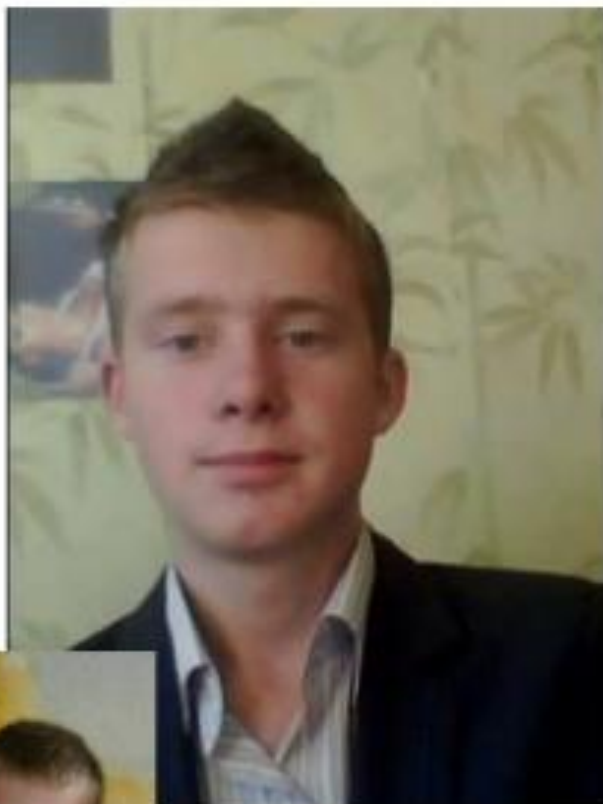
22 лютого 1981 — 19 лютого 2014

Мешканець Києва. Журналіст газети «Вести». 19 січня на вул. Грушевського від вибуху гранати отримав тяжку травму ока. 18 лютого вийшов на роботу після тривалого лікування.

Повертаючись на таксі додому, захоплений невідомими на перехресті вул. Великій Житомирській і Володимирській в Києві. Жорстоко побитий, отримав вогнепальне поранення в груди. Помер у лікарні швидкої допомоги. Залишив дружину та 4-річного сина Максима. Похований

на Лісовому кладовищі в

Войтович Назар

2 червня 1996 — 20 лютого 2014

Мешканець с. Травневе
Збаразького р-ну Тернопільської

області. Навчався у

Тернопільському кооперативному
коледжі на дизайнера. Любив
живопис, цікавився Козаччиною.
Приїхав на Майдан 20 лютого.
Загинув на вул. Інститутській від
снайперської кулі, що влучила в
око. Був наймолодшим серед
загиблих.

Ворона В'ячеслав

22 грудня 1981 - 9 березня 2014

Народився у м. Прип'ять, але після аварії разом із батьками переїхав до Києва. Навчався в інституті МВС у Дніпропетровську, професійно займався бейсболом – грав за чернівецьку команду "Соколи". Отримавши під час заворушень черепно-мозкову травму, В'ячеслав опинився в реанімації у столичній лікарні. Він перебував у комі, але врятувати його, на жаль, не вдалося.

Гаджа Петро

13 липня 1966 – 23 березня 2014

Родом із Рахова Закарпатської області. Проживав у Києві. На Майдані був з перших днів, займався нічними чергуваннями, входив до 8-ої сотні. Під час подій під Верховною Радою отруївся газом та потрапив до лікарні. Майже місяць лікувався від газових опіків бронхів та легень. Петра виписали з лікарні, він збирався в санаторій, але за кілька днів помер. У нього залишилася дружина, син та старенька мама.

Голоднюк Устим

12 серпня 1994 — 20 лютого 2014

Мешкав у м. Збараж Тернопільської області. Навчався у Бережанському агротехнічному інституті. На Майдані від листопада. Під час нападу силовиків 30 листопада був сильно побитий, але згодом знову повернувся на Майдан. Помер від кульового поранення на вул. Інститутській, біля станції метро «Хрещатик». Похований у Збаражі.

Іменем Устима названа його 38-а сотня.

Городнюк Іван

2 червня 1984 — 20 лютого 2014

Мешканець м. Березне Рівненської області. Керував гуртком сучасних танців Березнівського будинку культури. Підприємець. Член Волинської сотні самооборони, мав псевдо «Месник». 19 лютого, в ході протистоянь на Майдані, його облили водою з водометів і сильно побили. Помер внаслідок ускладнень, що виникли після побиття.

Горошишин Максим

14 квітня 1989 – 20 лютого 2014

Родом із с. Грушківка, Черкаської області. За словами друзів, постійно був на Майдані. Під час заворушень 19 січня на вулиці Грушевського отруївся газом, отримав запалення легень, яке переросло у важку форму. 20 лютого Максим помер у лікарні. Його поховали у рідному селі. У нього сім братів і сестер, свою сім'ю завести не встиг. На честь Максима запропоновано назвати вулицю в Грушківці.

Грабовський Ярослав

34 роки, з села Печеніжин,
Коломийський район Івано-Франківської
області. Загинув на Майдані. Дата
смерті – 21 лютого 2014 року.

Гриневич Едуард з
Волині, 30 років.
Загинув 20 лютого від
кулі снайпера біля
Жовтневого.

Гурик Роман

2 жовтня 1994 — 20 лютого 2014

Народився в Івано-Франківську. Вивчав психологію у Прикарпатському університеті. Загинув під час зіткнень на вулиці Інститутській від кулі снайпера. Похований у Меморіальному сквері в Івано-Франківську, поряд із могилами Січових Стрільців.

Дворянець Антоніна, 62-річна мешканка Броварів. Тіло виявили на барикаді, розташованій на вулиці Інститутській, біля верхнього входу в метро «Хрещатик». У неї знайшли посвідчення ліквідатора чорнобильської катастрофи на ім'я Дворянець Антоніна за № 073155. Загинула від забиття кийками спецпризначенцями міліції. Залишила сина і двох внучок.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

Один з очевидців загибелі Антоніни Дворянець розповів, що бачив, як вона кинулася допомагати чоловікам, яких беркутівці забивали кийками на верхній барикаді на вулиці Інститутській, після цього один із спецпризначенців почав жорстоко бити жінку.

Дзјавульський Микола
1 вересня 1958 — 20 лютого
2014

Мешканець м. Шепетівка
Хмельницької області.
Вчитель географії та біології
у Шепетівській школі. Був
депутатом міської ради 1994—
1998 років та керівником
громадської організації
«Шепетівська спілка
підприємців» (2002—2005).
Загинув близько 9 ранку біля
«Жовтневого палацу» на вул.
Інститутській внаслідок
кулевого поранення в серце.

Дідич Сергій

3 листопада 1969 — 18 лютого 2014

Мешкав у селі Стрільче Городенківського району Івано-Франківської області.

Засновник і директор туристичного клубу «Золоте Руно». Активний громадсько-політичний діяч: був головою районної організації ВО «Свобода», депутатом Городенківської районної ради, а на Майдані – сотником Івано-Франківської сотні самооборони ВО «Свобода». "Він мріяв показати Україну всьому світу..."

18 лютого загинув від гранати.

Залишив дружину і двоє дітей.

Дмитрів Ігор

9 жовтня 1983 — 20 лютого 2014

Народився у м. Калуш Івано-Франківської області. Закінчив Одеську юридичну академію. У с. Копанки Калуського району збудував дім. Активіст ВО «Свобода». Впродовж кількох годин його безнадійно розшукували. А близько 17:00 із 17-ї лікарні м. Києва надійшла інформація про те, що Ігор Дмитрів помер. Загинув унаслідок поранення кулею снайпера.

Дигдалович Андрій

3 червня 1973 — 20 лютого 2014

Мешканець с. Сокільники
Пустомитівського р-ну Львівської
області. Будівельник. Перебував
на Майдані упродовж трьох
місяців, належав до сотні
самооборони. Був травмований в
око, з лікарні знову повернувся на
Майдан. Поцілений снайпером у
груди, коли виносив пораненого.
Куля пробила бронежилет наскрізь.
Залишив дві доньки.

Жаловага Анатолій

13 березня 1980 — 20 лютого 2014

Мешканець м. Дубляни Львівської області. Закінчив Львівський державний університет фізичної культури, спеціалізація — гандбол. Кандидат в майстри спорту. Працював будівельником. Загинув внаслідок кульового поранення. Похований в Дублянах.

Жановачий Андрій Богданович
1964 — 20 лютого 2014
Козак самооборони Майдану

загинув в місті Києві.

Жеребний Володимир
6 жовтня 1985 — 20 лютого
2014

Мешканець м. Рудки
Самбірського району
Львівської області. Закінчив
Львівський національний
університет ім. Івана Франка.
Працював у Вишнянському
аграрному коледжі. На
Майдані від перших днів
протесту. Загинув внаслідок
кульового поранення в шию.
Похований в Рудках.

Жизневський Михайло

26 січня 1988 — 22 січня 2014

Народився у м. Гомелі, громадянин Білорусі. Останнім часом мешкав у м. Біла Церква Київської області, був позаштатним кореспондентом газети «Соборна Київщина». Захоплювався історією, міфологією, військовою справою. Займався страйкболом. Співпрацював з УНА-УНСО. На Майдані перебував з перших днів, входив до самооборони УНСО. Загинув близько 9-ї години ранку від пострілу в серце біля стадіону «Динамо» на вул. Грушевського. Похований у с. Стяг Праці Гомельського р-ну Білорусі.

Зайко Яків

4 квітня 1940 — 18 лютого 2014

Народився у с. Делятичі Гродненської області, Білорусь. Мешкав у Житомирі. Журналіст, редактор газети «Голос громадянина». У 1989—1993 рр. очолював Громадянський фронт Житомирщини. Був народним депутатом України першого скликання. Автор багатьох історичних і публіцистичних творів, зокрема, серії книг «Літопис державотворення». Помер від інфаркту під час нападу силовиків на мітингувальників на вул. Інститутській. Залишив п'яťох дітей та сімох онуків.

Захаров Володимир

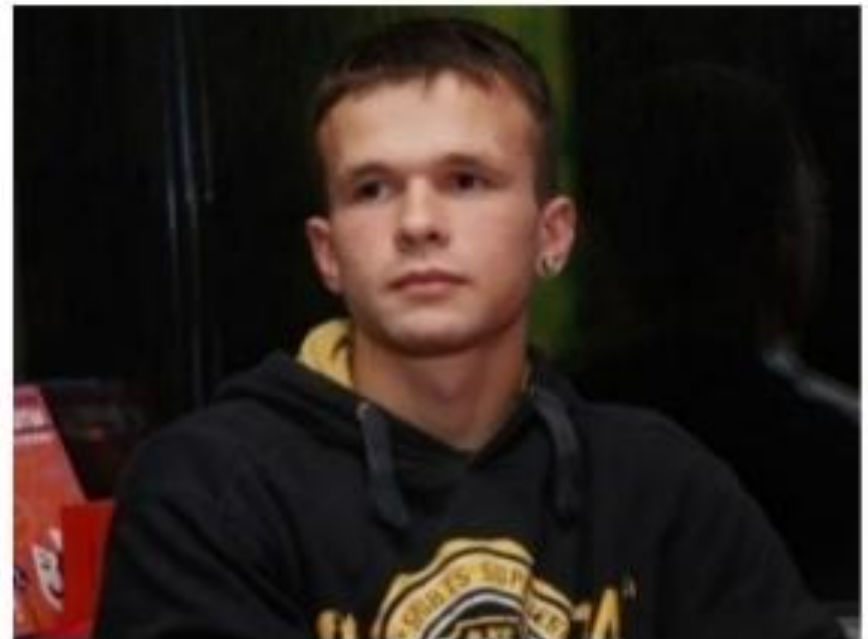
57 років. ІТ-спеціаліст. Загинув під час пожежі в офісі Партії регіонів на Липській. За одними даними, чоловік задихнувся від димових шашок після того, як його побили бітами, обрізками труб і ногами. За іншими даними, застрелений вистрілом в голову.

Зубенко Владислав

22 квітня 1991 — 28 лютого 2014

Мешканець м. Харкова. Працював на Південній залізниці. Владислав

цікавився історичною реконструкцією. На Майдан приїхав у лютому в лицарських обладунках, зголосився до сотні самооборони. Отримав поранення 20 лютого на вул. Інститутській, коли щитом прикривав поранених. Помер у лікарні. Похований у Харкові.

Зубок Володимир Валерійович

† 20 лютого 2014

1985 р.н., Чернігівська обл.

Ільків Богдан

**3 липня 1962 — 22
лютого 2014**

Мешканець смт. Щирець
Пустомитівського р-ну
Львівської області. Помер
у 17 лікарні м. Києва
внаслідок двох кульових
поранень в живіт.
Залишив дві доньки.
Похований у Львові на
Личаківському цвинтарі.

Калиняк Богдан

29 січня 1961 — 28 січня 2014

Мешканець м. Коломия Івано-Франківської області. Працював слюсарем на заводі «Сільмаш», згодом відкрив власний магазин. Учасник «Помаранчевої революції». На Майдан приїздив упродовж 2 місяців. Допомагав пораненим, чергував вночі, пильнував за чистотою. У січні під час протистоянь на вул. Грушевського потрапив під струмінь водомету, внаслідок чого розвинулася хвороба. Помер у госпіталі Івано-Франківська. Залишив дружину, доньку, сина і маленьку онуку.

Капінос Олександр

10 березня 1984 — 19 лютого 2014

Мешкав у с. Дунаїв

Тернопільської області. Навчався в Львівському лісотехнічному інституті. Займався фермерством. Голова громадської організації «Патріот Волині». У 2012 році Олександр брав участь в акціях проти «мовного» закону, голодував протягом 12 днів. На Майдані належав до сотні «Волинська Січ». Поранений 18 лютого, отримав черепно-мозкову травму внаслідок вибуху гранати. Був успішно прооперований, опритомнів, але, на жаль, 19 лютого зупинилося серце.

Кемський Сергій, 15 листопада 1981 — 20 лютого 2014

Народився в м. Керч. Закінчив Львівський національний університет імені Івана Франка за спеціальністю «політологія». Аналітик Інституту політичних та економічних ризиків і перспектив. Писав статті для «Української правди», газети «День» та інших видань. Був засновником та адміністратором ресурсу «Кооперативний рух». Допомагав виносити поранених. Загинув на вул. Інститутській від снайперського пострілу. Похований в м. Коростень

Кіпіані Давід

28 червня 1980 — 20 лютого 2014

Громадянин Грузії. Член молодіжного руху «Вільна зона» та партії «Єдиний Національний Рух». На Майдані перебував від самого початку. 20 лютого 2014 року отримав два вогнепальні поранення на барикадах біля ЦУМу.

Помер у машині «швидкої». Залишив дружину і півторарічного сина. Похований у Тбілісі.

Кіщук Володимир

22 лютого 1956 — 18 лютого 2014

Мешканець смт. Димер Вишгородського р-ну Київської області. Власник будівельного магазину. Загинув внаслідок поранення в голову під час сутичок біля Верховної Ради. Залишив троє дітей (наймолодшій доньці 11 років) та двоє онуків. Похований у рідному селищі.

Костенко Ігор

31 грудня 1991 — 20 лютого 2014

Народився в с. Зубрець Тернопільської області. Журналіст видання «Спортаналітика», навчався на п'ятому курсі географічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка. Був активним дописувачем української Вікіпедії. Загинув 20 лютого під час протистояння на вулиці Інститутській, біля «Жовтневого палацу». У нього влучили дві кулі.

Корнєєв Анатолій
23 січня 1961 — 20 лютого
2014

Народився у с. Гаврилівці на Хмельниччині. Сільський голова с. Руда Хмельницької області. Закінчив Кам'янець-Подільське військове училище, офіцер запасу. Регулярно їздив на Майдан, привозив їжу. Убитий пострілом у серце під час відступу силовиків на вул. Інститутській. .

Корчак Андрій

18 липня 1964 — 18 лютого 2014

Мешканець м. Стрий Львівської області. Походив з родини репресованих. Працював на місцевих будівництвах, їздив на заробітки до Чехії. Під час нападу силовиків на вулиці Інститутській у Києві отримав значні тілесні ушкодження та черепно-мозкову травму. Помер у столичній лікарні №17. Залишив стареньку матір.

Костишин Михайло
1971 – 26 лютого 2014

Мешканець с. Нижній Струтин, Івано-Франківської області. Михайло приїхав на Майдан у Київ відразу після побиття студентів. Його також побили, а з 27 січня він перебував у лікарні, але, на жаль, врятувати його так і не вдалося. Михайло залишив матір та двох братів.

Котляр Євген

14 квітня 1980 — 20 лютого 2014

Мешканець Харкова. Активіст екологічної організації «Зелений фронт», працював промисловим альпіністом. Активний учасник акції протесту проти вирубки дерев у парку Горького в Харкові. Тоді він разом з іншими альпіністами примотав себе мотузкою до дерева на знак протесту. Загинув від куль на вулиці Інститутській у Києві.

Коцюба Віталій

**7 червня 1982 — 20
лютого 2014**

Народився у
с. Вороблячин
Львівської області.
Мешкав у м.
Новояворівську.
Загинув від
вогнепального
поранення. Залишив
батьків, дружину та
двох дітей.

Креман Іван

з Кременчука.

Загинув 20 лютого на Інститутській.

Прихильник ВО «Свобода».

Кульчицький Володимир
25 липня 1949 — 18 лютого 2014

Мешканець Києва. Загинув від вогнепальних поранень на барикадах біля Будинку профспілок. Залишив 93-річну маму, двох синів та три внучки. Похований у с. Нові Петрівці.

"Я не рассчитывал, что он выйдет на передовую, но он пошел именно туда. Дальше прозвучала фраза: "Коридор! Тяжелый!" И четыре человека пронесли тело. Я узнал его, когда его уже почти пронесли мимо меня. Это был мой отец".

Курач Анатолій,

32 роки, з Рівного. Був побитий на Майдані, до рівненської обласної лікарні з Києва його привезли з проламаним черепом, про це розповіли його батьки та знайомі. Дата смерті - 21 лютого.

Лінійчук Олег

† 20 лютого 2014

Народився 4 червня 1988 року в Вінниці. Жив в Іллічівську. Закінчив з червоним дипломом Вінницький політех. Помер від крововиливу в мозок після того як його жорстоко побили бійці беркута і проломили череп.

Мазур Артем

6 серпня 1987 – 3 березня 2014

Родом із Хмельницького. Артем служив в армії. Прийшов захищати Майдан, вступив до лав 15 сотні Самооборони. На Майдані Артем пробув два місяці. Але 18 лютого під час сутичок у Маріїнському парку від вибуху гранати хлопець отримав важке поранення. Лікарі боролися за його життя. На жаль, Артем не вийшов із коми – помер. 5 березня Хмельницькому технологічному багатопрофільному ліцею, в якому раніше навчався Артем, присвоєно його ім'я.

Мазуренко Павло

2 грудня 1971— 21 грудня 2013

Мешканець Києва. Працював у сфері ІТ, програмістом, дизайнером. 18 грудня у Святшинському районі м. Києва побитий силовиками, які пояснювали свої дії участю чоловіка в Євромайдані. Лікарі діагностували забої та травму голови. Помер у лікарні, за офіційною версією — від пневмонії. Залишив дружину та семирічного сина.

Максимов Дмитро

17 листопада 1994 — 18 лютого 2014

Киянин. Від 2011 року займався дзюдо в Київському міському центрі «Інваспорт» (мав вроджені вади слуху), навчався у Київському фінансово-економічному коледжі, м. Ірпінь. Дмитро срібний та бронзовий призер з дзюдо Дефлімпійських ігор в Софії. Був на Майдані 18 лютого. За словами очевидця, собою врятував життя кільком хлопцям, прикривши їх від вибуху бойової гранати. На жаль, від неї Дмитро загинув сам.

21.02. 2014 В 17-й больнице Киева скончался

Машков Максим

Участник Евромайдана.

Мельничук Володимир

22 серпня 1974 — 20 лютого 2014

Киянин. Допомігав активістам Майдану теплими речима та їжею. Поцілений снайпером, коли спостерігав за подіями, стоячи біля «Жовтневого палацу». Помер

у 17-й лікарні міста Києва. Залишив дружину і стареньку маму.

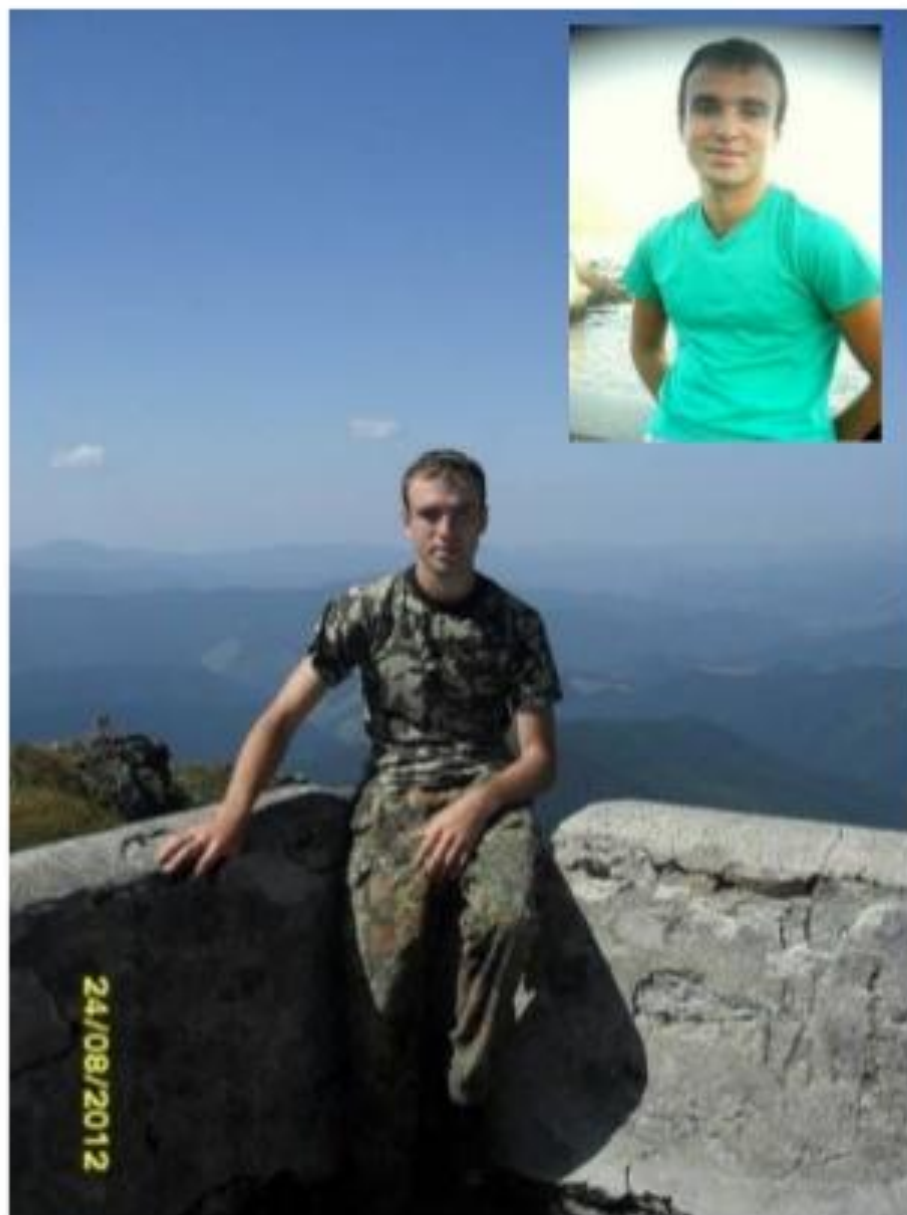

Мовчан Андрій

**17 січня 1980 — 20 лютого
2014**

Народився у с. Великі Осняки Чернігівської області. Мешкав у Києві. Працював у Національному театрі ім. І. Франка майстром сцени. Член Демократичного альянсу. Був волонтером на Майдані, розносив їжу на барикади. Загинув 20 лютого від кульового поранення. Похований у рідному селі.

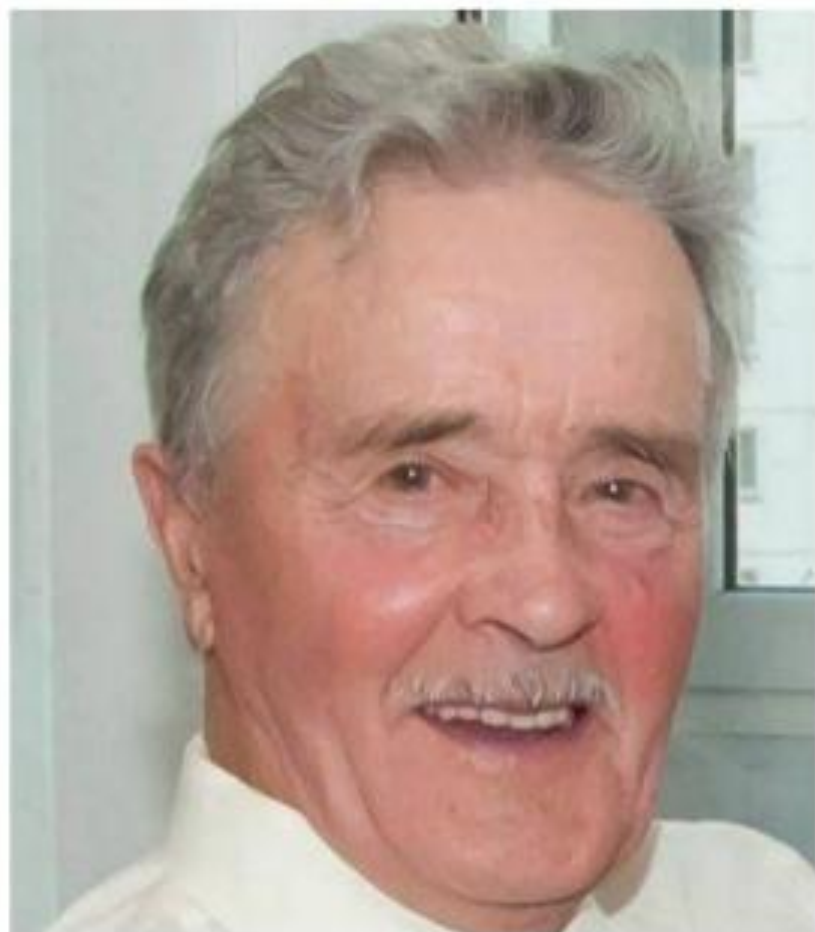
Мойсей Василь

**23 березня 1992 — 20 лютого
2014**

Народився у с. Зубрець
Тернопільської області. Був

студентом Університету розвитку
людини «Україна» в Луцьку,
активістом організації ВО
«Свобода». Помер в 17-ій лікарні м.
Києва внаслідок вогнепального
поранення у груди. Похований на
Меморіальному комплексі

«Вічна Слава» в Луцьку.

Наконечний Іван

1931 – 7 березня 2014

Офіцер ВМС СРСР. На Майдан прийшов одразу після розгону студентів 30 листопада.

Допомагав майданівцям чим міг, не зважаючи на свої 83 роки. Іван Наконечний отримав важку травму голови і хребта 19 лютого під час заворушень на вулиці Інститутській. 7 березня він помер у лікарні.

Наумов

Володимир

**9 березня 1970 — 18
лютого 2014**

Народився у с. Шевченко
Донецької області.
Мешкав у м. Родинське,
де працював у ЖЕКу.
Поїхав на Майдан за
покликом серця. Був
викрадений і вбитий. Тіло
знайдено на Трухановому
острові в Києві. Залишив
стареньку маму і двох
синів: 4-річного Арсенія та

8-річного Єгора.

Нігоян Сергій

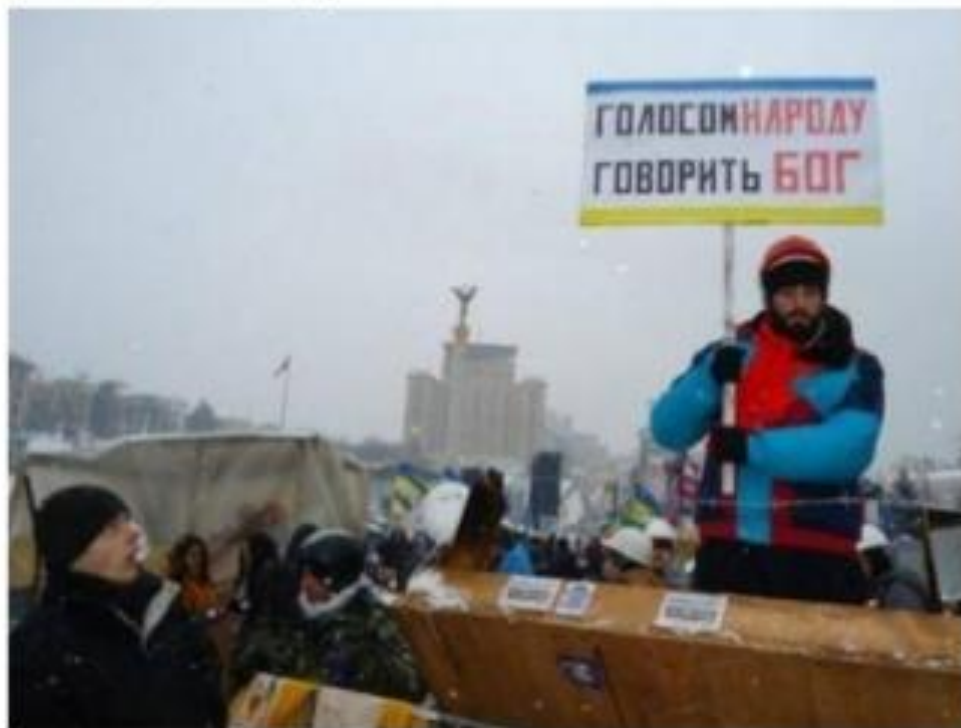
2 серпня 1993 — 22 січня 2014

Народився і жив у селі Березнуватівка Дніпропетровської області. Його

Родина переїхала до України, рятуючись від війни у Нагорному Карабасі. Займався легкою атлетикою та східними єдиноборствами, два курси провчився в Дніпродзержинському коледжі фізичного виховання.

На Євромайдан приїхав 8 грудня 2013 року, був задіяний в охороні.

Загинув під час штурму на вулиці Грушевського.

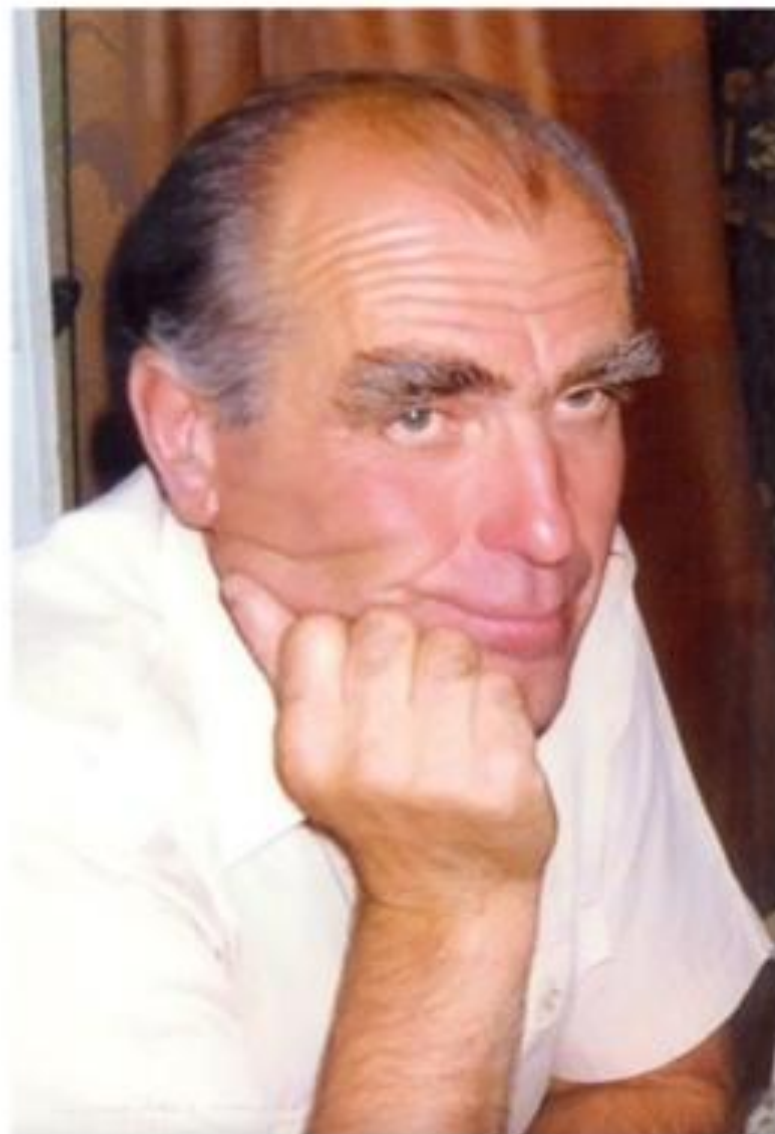
Нікітін Микола Семенович

з Кіровограда, 1960-го року народження
загинув під час зачистки Майдану 20
лютого

Нікулічев Роман

Київ 21 рік

Нечипоренко Анатолій

1 вересня 1941 – 11 квітня 2014

Народився в смт. Брусилів Житомирської області в селянській родині. Анатолій все життя працював водієм. 18 лютого він був травмований на київському Майдані, довго залишався в комі, лише перед смертю опритомнів та навіть впізнав рідних. У нього залишилися дружина Олена Іванівна, дочка Анна, онуки Андрій і Владислав та сестра Катерина Іллівна.

Нечипорук Юрій

† 18 лютого 201440 років,
Хмільник. Вбитий «тітушками»,
вивезений за 30 км від Києва під
селище Глеваха. На тілі виявлено 20
ножових поранень — з них два на шиї
та дев'ять в області серця.

Олег

† 23 лютого 2014 *Боєць 1-й сотні
Майдану, з Кременчуцького району на
Полтавщині. Причиною смерті стало
поранення, отримане напередодні.
Йому зашили сонну артерію, витягли
кульку, але було ще кілька куль, яких не
побачили.*

Оліх Роман.

11 травня 1987 – 15 лютого 2014

Народився у с. Гибалівка Вінницької області. Роман обожнював подорожувати Україною. На Майдан приїхав у січні, не сказавши про це рідним, аби не турбувалися. 6 лютого хлопця забрали до столичної лікарні з травмами, а за кілька днів стан погіршився, Роман впав у кому. 15 лютого, так і не опритомнівши, він помер. У Романа залишилася дружина, 4-місячний синочок та матір.

Опанасюк Валерій

20 травня 1971 – 20
лютого 2014

Жив у м. Рівне,
працював
автомеханіком.
Загинув від кулі
снайпера, коли
відтягував з
передової поранених
людей. У Валерія
залишилося четверо
маленьких дітей:
найменшому сину
всього 2 роки, а
найстаршій донечці
– 12.

Пагор Дмитро

10 квітня 1992 — 19 лютого 2014

Народився у с. Хропотова Хмельницької області. Навчався у Кам'янець-Подільському аграрно-технічному університеті. Дмитро працював на автомийці та цікавився мототехнікою. Був учасником мирного протесту біля будівлі СБУ в Хмельницькому. Загинув унаслідок вогнепального поранення під час стрілянини з боку СБУ. Собою він прикривав від куль дівчину. Залишив батьків і брата.

Похований у рідному селі.

Павлюк Володимир

з Коломиї, вік біля 40 років. Загинув 20 лютого.
Отримав чотирипоранення: три у ногу, одне у
ліве око.

Пантелеєв Іван Николаевич
г. Краматорск Дон. обл.
01.12.1981 - 20.02.2014

На майдані с 10.12.2013

Погиб от смертельного ранения в сердце на ул. Институтской
Был солистом, гитаристом так и не воплотившейся в реальность
его мечты рок-группы «Небо Минуса»

Пантелєєв Іван

1 грудня 1981 — 20 лютого 2014

Мешканець Краматорська. Поет, рок-музикант, соліст групи «Небо Мінуса». Останнім часом жив у с. Дмитрівка, де доглядав 90-літню бабусю. На Майдані пробув близько двох місяців. Належав до першої сотні самооборони, мав псевдо «Креман». Загинув біля готелю «Україна» на вул. Інститутській, від отриманих вогнепальних поранень. Залишив маму, сестру з родиною. Похований у с. Дмитрівка Донецької області.

Паньків Микола-Олег

6 лютого 1975 — 20 лютого 2014

Народився у с. Липники Львівської області. Мешкав у с. Холодновідка.

Був активістом «Правого сектору». Протягом грудня – лютого регулярно їздив до Києва; востаннє поїхав увечері 18 лютого. Снайперська куля влучила йому в груди, коли Микола виносив поранених та вбитих з вул. Інститутської. Залишив двох дітей.

Паращук Юрій

1 липня 1966 — 20 лютого 2014

Народився у м. Тальне Черкаської області. Мешкав у Києві, згодом переїхав до Харкова. Працював столяром, їздив на заробітки. На Майдані перебував від 1 грудня 2013 року. У лютому поїхав вдруге разом з іншими харків'янами. 18 лютого допомагав виносити поранених. Отримав кульове поранення під час відступу силовиків на вул. Інститутській. Залишив стареньку маму, сина і двох прийомних доньок. Похований у рідному місті.

Пасхалін Юрій

18 січня 1984 — 19 лютого 2014

Народився у с. Носачів Черкаської обл. Навчався у м. Сміла та був вихованцем Школи олімпійських резервів у Харкові — займався штангою. Згодом мешкав у Києві, де працював на приватному підприємстві. Разом із колегами ходив на Майдан. Загинув 19 лютого від вогнепальних поранень. Залишив стареньку маму, дружину і 7-річного сина.

Пехенько Ігор

19 липня 1970 – 20 лютого 2014

Мешканець Вишгорода, Київська область. Брав участь у археологічних експедиціях, працював у Київському зоопарку, в цирку. Ігор був на Майдані 30 листопада, сильно постраждав, але з 17 лютого знову був в епіцентрі подій. Загинув біля Будинку Профспілок від куль снайпера 20 лютого. У Ігора залишилися літні батьки.

Плеханов Олександр

7 березня 1991 — 18
лютого 2014

Студент 5 курсу
архітектурного
факультету Київського
національного
університету будівництва
та архітектури.
Захоплювався танцями.
Помер у 17-й лікарні м.
Києва внаслідок
кульового поранення. Не
додив лише два дні до
вручення диплому.

Полянський Леонід Петрович
(24.10.1975 – † 20.02.2014)

Полянський Леонід

24 жовтня 1975 — 20 лютого 2014

Етнічний поляк. Працював залізничником в Жмеринці, останні роки мешкав і працював у Києві. Рідні розповідають, що він був життєрадісним чоловіком і не міг стояти осторонь беззаконня, що відбувається в Україні - тому і ходив на Майдан. У нього залишились діти від двох шлюбів. Член самооборони Майдану, від грудня 2013 р. належав до Барської сотні. Загинув внаслідок вогнепального поранення в груди. Похований на римо-католицькому цвинтарі в Жмеринці. Залишив дружину і двоє маленьких діток.

Прохорський Василій, 33 роки. 18 лютого був на Майдані і з того моменту не виходив на зв'язок, був у списку зниклих.

“На роботу утрим не вийшов. Друзьями знайдені около Михайловського собора його куртка и телефон”. Тіло упізнали 22 лютого 2014 року

Прохорчук Віктор Олександрович

25 травня 1975 – 18 лютого 2014

Мешкав на Житомирщині, закінчив Житомирський автодорожній технікум. Потім служив в МВД, працював охоронцем. Віктор був на Майдані в Києві від початку заворушень. 18 лютого він зник, а лише за тиждень його, вже загиблого, відшукали побратими у морзі. Перед тим тіло загиблого виявили у дворах Хрещатика, куди невідомими було викинуте зі слідами насильницької смерті та з перерізаним горлом. У самого ж героя «Небесної сотні» залишилася дружина Наталія та двоє дітей – Андрій (14 років), Сергій (5 років).

Саєнко Андрій

26 жовтня 1962 — 20 лютого 2014

Народився у м. Сміла Черкаської області. Згодом родина

переїхала до м. Фастів Київської області. Відбув строкову службу. Працював електромонтером на підприємствах Фастова. Займався вільною боротьбою.

Від 2000 р. приватний підприємець. Активний громадський діяч, учасник «Помаранчевої революції» 2004 року, податкового Майдану 2010 р. Член 7-ої сотні самооборони Майдану. Загинув від кулі снайпера. Залишив стареньку

матір, дружину і двох синів.

